

Riersch Zoltán

Valami eddig ismeretlen érzés

(egyedül)

Az ajtó, kulcsra zárva.
Cigarettavégekkel teli hamutartó az asztalon.
Csak egy eltévedt szentelen légy,
meg a kopott rádió háttérzaja.
Egy üres borospohár csörrenése.
Leszédült az ürességtől megroggyant
sánta lábú asztról.

Valami eddig ismeretlen érzés,
tompá nyomás a lestrapált szív alatt,
szaggató görcs az üres gyomorban,
no meg a hirtelen jött halálfélelem,
kinek kezében a kétszer meggyújtott gyufa
zsíros sercegése a válasz a kérdésekre.

Az ajtó, kulcsra zárva.
Csengő nincs, nem is kopogtat senki.
Lassan a villanyt is kikapcsolják.

Egy görcs, egy szúrás, aztán az se.

Olyan, elégia, féle

Óh, a nő, az isteni nő!
Még emlékszem.
Már csak emlékszem.

Vad ölelése, csókja volt a döbbenet.
Csacsogásában lényegtelen volt a mondat,
- én sem értettem, ő sem vette észre -
lényege volt a pillanat,
már-már mennyei praktika.

Gondoltam, ennyi év után,
a régi érzések miatt kissé sután,
elégia-félébe öntöm a hiányt,
így - valahogy kielégülni vágyva.

Óh, te kedves! Te tökéletes. Te csoda!
Beteg már a férfi, recsegő csont.
Csak a vágya maradt.

Azért a két kiló húsért

Akarod? Ja, hogy minek?
Tegnap te is akartad!
Igen, tegnap. Az más volt.

Vállalod?
Hogy most is félsz? És amikor korrumpáltad?
Akkor más volt? Zsaroltak?
Azért a két kiló húsért, amit hazavittél?
Vittem kenyeret is,
meg szenet loptam a vasútról!
A gyerek is csak azért született,
mert melegítettük egymást
a társbérletben.

Miért, most mennyivel jobb?
Már szenet sem lehet lopni,
villannyal jár az, amivel nem utazol.

Tegnap még voltam, ma még vagyok,
holnap, lehet, hogy segget nyalok.
Interjúra megyek a kukásokhoz.
Éljen a köz - tisztaság!
Valami vagy valaki mindig mocskos!
Talán lesz munkám.
Jössz?
Ja, hogy te tanár voltál?
Én meg könyvtáros!

Köszöntjük a 70 éves költőt!